

ЛЕКЦИИ
НА
МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ОТЪ УЧИТЕЛЯ

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА

III ТОМЪ.

15, 16 и 17.

Издание на просветния комитетъ
СОФИЯ — 1928 Г.

△

ЛЕКЦИИ

на

МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ

ОТЪ УЧИТЕЛЯ.

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА.

II томъ.

15, 16 и 17.

СОФИЯ
1928

15 ЛЕКЦИЯ.

Изпититѣ на ученика. Житното зърно.

„Любовѣта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода“.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Какво зная азъ?“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Тритѣ стълба на знанието“.

За слѣдния пжтъ пишете върху тема № 14: „Разлика между фантазия и въображение“.

Сега ще ви задамъ слѣдния въпросъ: кой е най-силниятъ стимулъ, който подтиква ума къмъ мисль? Прѣди това ще ви задамъ нѣколко поблизки до васъ въпроси. Кой е най-силниятъ стимулъ за стомаха? (— Гладътъ, хлѣбътъ). Кой е най-силниятъ стимулъ за зрѣнието? (— Свѣтлината). Тогава, кой ще бжде най-силниятъ стимулъ за ума? (— Знанието, мисльта). Да, могатъ да се дадатъ различни отговори. Кой е най-силниятъ стимулъ за сърцето, да се събуждатъ чувствата въ

вашия животъ? За васъ е необходимо да си дадете правилни отговори на тия въпроси, защото бъдещата култура, на която вие ще бъдете носители, ще зависи отъ вашитѣ правилни разбирания. Като знаете, кой е най-важниятъ стимулъ въ живота ви, ще знаете и на кого трѣбва да се подчинявате.

Прѣдставете си, че ви прѣдлагатъ три служби въ живота — владика, пръвъ министъръ въ България и царъ. Коя отъ тѣхъ бихте избрали? (— Нито една). Добрѣ, азъ ще ви прѣдставя въпроса въ слѣдната форма: прѣдставете си, че вие се намирате въ затруднено положение, въ крайна мизерия, а вънъ е студъ, мракъ — тъмна, студена нощъ — и търсите нѣкъждѣ подслонъ. На пѣтя ви се изпрѣчватъ три стаи: едната е на владиката, втората — на първия министъръ въ България, а третата — на царя. Коя отъ тѣхъ ще прѣдпочетете? (— Стаята на царя). Добрѣ, вие влизате въ стаята на царя, но надъ леглото му виждате единъ ножъ така закаченъ, че отъ най-малкото побутване може да падне и да ви прободне. (— Ние ще легнемъ на земята). Да, но опрѣдѣлено е вие да спите непременно на леглото. Законътъ е такъвъ. Какъ мислите, положението на царя свободно ли е? — Не. Отговорността на царя е толкова голѣма, колкото и отговорността на всѣки, който би се опиталъ да мръдне ножа, поставенъ надъ леглото на царя. Защо? — Защото въ леглото спи човѣкъ, и ако вие не внимавате, ножътъ

ще го прободете. Този ножъ може всѣки моментъ да падне и да се забие въ тѣлото на човѣка. Ако пъкъ влѣзете въ стаята на владиката, ще намѣрите запалени кандила и мангалъ съ огънь, който отъ най-малкото побутване може да се разсипе и да прѣдизвика пожаръ, отъ който и вие да изгорите. Значи, и тукъ не сте сигурни за живота си. Остава стаята на министъра. Влизате вжтрѣ, готвите се да си легнете, но виждате надъ леглото една малка етажерка съ шишенца, които съдържатъ силни отрови. Бутнете ли случайно етажерката, шишенцата ще паднатъ, отровитѣ ще се разлѣятъ върху васъ, и вие ще пострадате. Както виждате, и въчъ лошо, и вжтрѣ лошо. Коя стая ще изберете? Вие ще кажете: като се намѣримъ въ това положение, тогава ще правимъ изборъ. (— Можемъ ли ние да заповѣдаме да се махне ножа?) — Споредъ законитѣ на това царство, туй нѣщо може да стане само при едно условие: царьтъ само може да махне ножа. Вие не можете да махнете ножа, нито етажерката съ отровитѣ, нито мангала съ огъня, защото сте гостъ. Единственото спасение за васъ седи въ слѣдното: като се намѣрите на кое и да е отъ тѣзи легла, да не мърдате. Всѣки човѣкъ, който се страхува, не може да влѣзе въ царската стая. Наистина, ако условията вънъ сж по-благоприятни, отколкото тия, които сж вжтрѣ, вие никога не бихте влѣзли въ царската стая. Но, ако условията вънъ сж по-лоши, отколкото вжтрѣшнитѣ,

вие ще влѣзете въ стаята, защото все има единъ шансъ да останете живъ. Вѣнъ е студено, вие рискувате да измръзнете, а като влѣзете вжтрѣ, ще си кажете: и тукъ има една опасностъ, но отъ мене зависи да се спася, внимателенъ ще бжда, да не бутна ножа — поне ще бжда на топло.

Прѣведете сега, какво означава ножа? — Ножътъ символизира човѣшкия езикъ. Той е най-остриятъ, най-страшниятъ ножъ, който рѣже навсѣкждѣ безпощадно. Който го бутне, за дълго врѣме носи послѣдствията му. Той виси надъ царското легло. Всички вие сте спали въ това легло, имате опитността отъ ножа. Вие трѣбва да се научите да прѣвеждате символитѣ. Човѣшкиятъ езикъ, това е човѣшкото слово, човѣшката мисль. Отъ васъ зависи, какъ ще употребите въ даденъ случай вашия умъ.

Първото нѣщо: като легнете въ царското легло, ще бждете много внимателни — ще спите спокойно, безъ да мърдате. Ако легнете на дѣсната си страна, и сутринята трѣбва да се събудите на нея. И като станете сутринята, нѣма да се вдигнете изведнѣжъ, но ще ставате постепенно, полака, съ най-голѣмо внимание. Слѣдъ това ще благодарите на Бога, че не сте се мръднали прѣзъ ношъта. Въ какво седи помръдването? — Въ вашитѣ бързи, повърхностни рѣшения. Казвате: мисльта на този човѣкъ е бърза. Може ли мисльта да бжде бърза? (— Може). Да допуснемъ, че вие си прѣдставяте, какво вашата мисль е

отишла на слънцето. Питамъ: може ли мисълта ви да отиде на слънцето? (— Навѣрно мисълта ни не е отишла никждѣ). Тогава, какъ може да мислите, че сте тамъ, дѣто не сте? Обаче, вие често казвате: азъ съмъ на слънцето и мисля само за него. Какъ може мисълта ви да е тамъ, а вие да не сте? Споредъ законитѣ на мисълта, ти не можешъ да мислишъ за това мѣсто, дѣто никога не си билъ. При това, вие твърдите, че мисълта ви е на слънцето. Какъ ще примирите тѣзи двѣ противорѣчия? Това сж редъ софизми. Питамъ ви: знаете ли, какво има на слънцето? Вие може да докажете, какво има на слънцето, може да прѣдполагате, но знаете ли го сигурно? Ученитѣ хора иматъ начини, чрѣзъ които доказватъ, какво има на слънцето. Тѣ изслѣдватъ, какви елементи има на слънцето, дали има кислородъ, азотъ, вжглеродъ и др.. Тѣ изслѣдватъ това чрѣзъ спектроскопа, но още нѣматъ уреди, нито начини, чрѣзъ които да опрѣдѣлятъ, има ли животъ на слънцето, или нѣма. Ученитѣ хора не сж опрѣдѣлили, даже и на най-близкитѣ планети, има ли животъ, или нѣма. Това нѣщо не може да се опрѣдѣли, понеже нѣма външни признаци, по които може да се познае. По свѣтлината на слънчевия спектръ би могло да се познае, има ли сжщества на слънцето, или нѣма.

Прѣди всичко, дѣто има разуменъ животъ, свѣтлината иде по особенъ начинъ. Напримѣръ, ако вие запалите една лампа, ще видите, че

трептенията на тази свѣтлина се разпространяватъ по единъ начинъ, а когато свѣтлина излиза отъ разумни същества и се смѣсва съ свѣтлината на лампата, тогава трептенията на послѣдната се разпространяватъ по другъ начинъ. Значи, има разлика между разпространението на свѣтливитѣ лъчи, които излизатъ отъ едно неразумно и отъ едно разумно същество — законитѣ сж различни. Да кажемъ, че вие наблюдавате слънчевия спектъръ прѣзъ една призма, като съсредоточавате ума си и сърцето си върху разнитѣ цвѣтове и слѣдите, дали въ тия цвѣтове на спектѣра се явява нѣкакъвъ съзнателенъ животъ, или не. Какво заключение може да извадите, ако полето на отдѣлнитѣ цвѣтове започне да се разширява, или стѣснява? Най-първо ще заключите, че нѣкаква физическа причина участвува въ опита ви, но щомъ се увѣрите, че причината не е физическа, тогава казвате, че нѣкаква психическа причина е взела участие. Слѣдъ това трѣбва да разберете, дали тази причина иде отъ слънцето, или нѣкъждѣ отъ пространството, чрѣзъ въздуха. Ако концентрирате ума си върху спектѣра на слънцето, ще забѣлѣжите, че портокалената краска става въ срѣдата си по-ярка, а въ двата края изблѣднява. Какво заключение може да извадите отъ това?

Ще ви дамъ слѣдния опитъ: нека двама отъ васъ взематъ двѣ стъклени призми и въ опрѣдѣленъ часъ отъ деня, всѣки у дома си, да постави

призмата въ такова положение, че да получи слънчевия спектъръ. Слѣдъ това, нека запомни добръ цвѣтоветъ, тѣхната интензивность и широчина на полето. Щомъ схване добръ това нѣщо, нека единиятъ отъ тѣхъ силно концентрира мисълта си върху нѣкой отъ цвѣтоветъ. Сжщото нѣщо да направи и другия у дома. Слѣдъ извѣстно наблюдение, нека всѣки опрѣдѣли, дали е забѣлѣзаль извѣстна промѣна върху нѣкой отъ цвѣтоветъ на спектѣра. Ако наблюдателността е силно развита и у двамата, тѣ ще забѣлѣжатъ извѣстна промѣна въ този цвѣтъ отъ спектѣра, върху който, именно, всѣки по отдѣлно е коцентриралъ мисълта си. Колкото по-силна е била мисълта, толкова и промѣната въ цвѣта ще бжде по-ясна. Измѣнението въ цвѣта показва, че извѣстна интелигентность е дѣйствувала върху него. Отъ този опитъ ще схванете, какъ влияе свѣтлината, която излиза отъ разумни сжщества.

Ако отидете на нѣкоя изложба, да гледате картини на много художници, ще видите, че картиниѣ на едни отъ тѣхъ сж съ по-ярки цвѣтове, а на други—съ по-блѣди, по-деликатни. Споредъ васъ, кои художници сж по-добри: тия, които употребяватъ по-ярки, или тия, които употребяватъ по-нѣжни, по-блѣди цвѣтове и бои? (— Повече ни привличатъ картини съ по-нѣжни краски). Циганитѣ обикновено обичатъ яркитѣ цвѣтове. По спектѣра ние можемъ да познаемъ, отдѣ иде свѣтлината — отъ разумни, или отъ неразумни

сжщества. Свѣтлината обикновено иде отъ разумни области, които сж населени съ интеллигентни сжщества. Само интеллигентни сжщества могатъ да изпращатъ свѣтлина и цвѣтове. Това е единъ отъ основнитѣ закони на живата природа. Мъртвата природа, въ която нѣма животъ, не изпраща никаква свѣтлина, никакви краски. Навсѣкждѣ другадѣ, дѣто сжществувва животъ, въ каквато и да е форма, той изпраща свѣтлина, извѣстни краски, отъ които може да се сжди за степенъта на разумность и интеллигентность въ тия сжщества. Щомъ се отнася за свѣтлината на слънцето, трѣбва да знаете, че тя не произлиза отъ него, а отъ друго слънце. Видимото слънце, въ дадения случай, е само единъ трансформаторъ на свѣтлинна енергия, която иде отъ множество висши, интеллигентни сжщества. Често тия висши сжщества идватъ на слънцето, за да регулиратъ движението на тази енергия.

Това сж само нахвърляни мисли, прѣдположения и допущения, върху които вие може да разсждавате. Напримѣръ, вие не можете да кажете съ положителность, че на слънцето живѣятъ хора, но може да кажете: възможно е да има хора на слънцето. Отъ това гледище, флората на земята прѣдставлява азбука за разумнитѣ сжщества. Ето защо трѣбва да се изучаватъ не само формитѣ на цвѣтята, но и тѣхнитѣ краски. Въ това отношение, за васъ се отваря широко поле да изучавате живата природа, да разбирате ней-

ния езикъ. Когато природата ни говори, тя си служи съ нашия езикъ; когато ние искаме да говоримъ съ нея, трѣбва да знаемъ нейния езикъ. Щомъ природата ти говори на твоя езикъ, тя нѣма да те занимава съ дълбоки, философски работи, но щомъ ти се разговаряшъ съ нея и си служишъ съ нейния езикъ, тя ще те занимава съ велики въпроси, върху които ще те освѣтлява. Не знаешъ ли нейния езикъ, тя нищо нѣма да ти говори. Тогава отношението ти къмъ нея ще бѣде сжщото, каквото е отношението на нѣкое животно къмъ тебе. Ти можешъ да го гледашъ, да го милвашъ, но не можешъ да му говоришъ за велики работи. Като го помилвашъ, като му кажешъ нѣщо, то може да се порадва, но ти не можешъ да го учишъ. Когато ученикътъ разбира езика на учителя си, той го изважда вънъ отъ чина и го кара да пише на дъската: $1 + 1 = ?$ Послѣ му дава друга задача: $2 + 3 = ?$ Тази задача ви се вижда проста, лека, но не е така, тя е сложна задача. Вие казвате: $2 + 3 = 5$. Какво означаватъ тия числа? Числата 2 и 3 означаватъ основа, отъ която имате единъ вжтрѣшенъ резултатъ — числото 5, т. е. силата. На този резултатъ липсва нѣщо. Отъ кого е таблицата на умножението, съ която си служите? (—Отъ Питагора). Въ тази таблица крие ли се нѣкаква философска мисль? — Крие се, разбира се.

Питагоръ е прѣкаралъ 20 години въ Египетъ и 10 години въ Вавилонъ, дѣто изучавалъ тайни—

тѣ на окултната наука. И затова, като е съставялъ таблицата на умножението, той внесълъ въ нея извѣстно окултно знание. Днесъ е лесно да се научи таблицата на умножението, но тя има дълбокъ смисълъ. Когато се каже $5 \times 5 = 25$, Питагоръ е разбиралъ едно дълбоко правило. Когато се казва $2 \times 2 = 4$, той разбиралъ друго правило. Всѣко число е свързано съ окултната наука. Днесъ тази таблица има само външно приложение, за улеснение при смѣтането. Нѣкой пита: колко пари имашъ? — Четири лева: въ всѣка кесия по два лева. Това е лесно, умножавашъ 2×2 и казвашъ, че ще получишъ четири. Ако имашъ двѣ кокошки, една отъ които снася прѣзъ день, а другата — всѣки день, какъ ще смѣтнете, колко яйца ще дадатъ за два дни? Можете ли да умножите 2×2 ? Ако тия двѣ кокошки снасятъ всѣки день по едно яйце, тогава, за два дни можешъ да умножишъ 2×2 , но въ първия случай, трѣбва да ги умножишъ, или да ги съберешъ? Какво подразбиралъ Питагоръ отъ умножението на числото 2 само на себе си? Съ числото двѣ Питагоръ е разбиралъ двѣ живи души, които разполагатъ съ еднакви сили. Тѣхната дѣятелность може да се умножава. Като знаемъ, колко е голѣма тѣхната дѣятелность, чрѣзъ умножение ние ще намѣримъ, колко ще изкаратъ двамата, като работятъ заедно. Числото 2 е отрицателно и като го умножимъ само на себе си, ще получимъ положително число. Значи, едно отрицателно число, умножено само на себе си да-

ва положително число. Ако пъкъ умножимъ числото 3 само на себе си, имаме другъ законъ. Какъвъ е резултатътъ въ този случай? Като се умножи $3 \times 3 = 9$. Числото 9 е неутрално. Като умножите 5×5 , получавате 25. Сборътъ отъ числата $2 + 5 = 7$. Числото 7 е положително. Като умножите 6×6 , получавате 36. Сборътъ отъ числата $3 + 6 = 9$. Значи, числата 6, 36 и 9 сж неутрални числа. Като умножите $8 \times 8 = 64$, сборътъ отъ тия числа $6 + 4 = 10 = 1$. Значи, единицата е положително число.

Какво разбирате отъ всички тия разсждения? Ние се отклонихме отъ въпроса, дойдохме до Питагоровата таблица. Навѣрно нашиятъ стрѣлочникъ ни даде кривъ пжтъ. Коя бѣше мисълта, отдѣто започнахме? (— Говорихме за най-силния стимулъ на ума, на сърцето и на живота). Помислете тогава върху въпроса, кой е най-силниятъ стимулъ за ума. Като разсждавате, все ще дойдете до нѣкакви резултати. Туй, което излиза отъ ума на човѣза, не може да бжде стимулъ. Човѣкъ не може да бжде стимулъ самъ за себе си. (Нуждитѣ на живота не ни ли стимулиратъ?) Оставете нуждитѣ настрана, тѣ сж фиктивни работи. Въ свѣта не сжществуватъ абсолютно никакви нужди. Хората нѣматъ никакви нужди, тѣ сами ги създаватъ. Ако е въпросъ за живота, разбирамъ. Всички хора се нуждаятъ отъ него. Животътъ е единъ изворъ, който изтича отъ едно опрѣдѣлено мѣсто. Каква нужда има да изтича отъ него? — Той е сила, която трѣбва да се прояви, а ние наричаме това нѣ-

що нужда. Запримѣръ, вие казвате: нужно е човѣкъ да яде. Не е нужно да яде човѣкъ, но трѣбва да стане обмѣна между единъ и другъ животъ. Това е законъ. Когато казваме, че имаме нужда да ядемъ, това е фалшивата страна на живота, това е криво разбиране. Дотолкова е нужно да ядемъ, доколкото да стане обмѣна между нашия животъ и живота на хлѣба — да се разберемъ съ него. Когато хлѣбътъ е слѣзълъ отъ невидимия свѣтъ, у него се е зародило желанието да се запознае съ насъ. Той се радва, като го дѣвчимъ, не кряка като кокошката. Въ хлѣба се крие Божественъ животъ, въ него се намира Божествениятъ Духъ. Ето защо, ние трѣбва да се хранимъ, за да стане правилна обмѣна между Божествения Духъ и нашия животъ, който е въ застой.

Сега, ще ви запитамъ: защо не трѣбва да се яде месо? Това може да се докаже отъ чисто окултно гледище, пъкъ и отъ хигиеническо, и отъ морално гледище. Ако кажа нѣкому, че трѣбва да се храни само съ соль, какви резултати ще има той отъ тази храна? Добро нѣщо е сольта, хората я обичатъ, тя е приятна съ хлѣбецъ, но може ли човѣкъ да се храни само съ соль? Храненето съ соль произвежда такива резултати, каквито и храненето съ месо. Както сольта стимулира къмъ нѣщо хубаво, така и месото стимулира къмъ нѣщо хубаво, но резултатитѣ отъ хранене съ месо и съ соль сж едни и сжи. Обаче, хора, които се хранятъ съ растителна храна, живѣятъ по-дълго врѣ-

ме отъ тия, които се хранятъ съ месо. Добрѣ е да ядете отъ врѣме на врѣме само сурово жито.

Ще ви дамъ слѣдния опитъ: онѣзи отъ васъ, които иматъ слабъ стомахъ или слаби гърди, нека се подложатъ на житенъ режимъ за единъ, два или три мѣсеца най-много. Прѣзъ това врѣме не трѣбва да употребяватъ никаква друга храна, нито хлѣбъ, освѣнъ да дѣвчатъ сурово жито, добрѣ изчистено и измито, безъ никакъвъ прахъ. Този режимъ ще бже като сръдство за лѣкуване. Ще наблюдавате прѣзъ това врѣме, какви резултати ще произведе житото у васъ. Този опитъ нека приложатъ само тѣзи, които сж нервни, неразположени и които искатъ да се лѣкуватъ. Нали и нѣкои отъ съврѣменнитѣ лѣкари прѣпоръчватъ за извѣстни болни да ядатъ само овесена чорба? Вие ще се уплашите, ако ви се каже да се храните само съ сурово жито мѣсець, два, три, дори до шестъ мѣсеца. Ако ви се вижда много врѣме единъ мѣсець, направете този опитъ за една седмица само, като употребявате всѣки день по 100 грама жито. Ще накиснете отъ вечерьта 100 гр. чисто жито въ една чаша съ вода и ще го дѣвчете, като го разпрѣдѣлите на три пжти: сутринъ, на обѣдъ и вечеръ. Ако ви се пие вода прѣзъ деня, може да пиете, колкото искате. Ако бихте се поставили на този режимъ отъ по-рано, щѣхте да имате по-здрави жби, а нервната ви система щѣше да бже по-добрѣ урегулирана. Онѣзи отъ васъ, които иматъ здрави жби, нека направятъ

Здравен
сиди мѣс
сиди мѣс

неде

зи здравен
жби и
нервна
сист

опита съ сурово жито, а тия, на които жбитѣ не сж здрави, нека малко сварятъ житото. Нека поне двама-трима ученика направятъ опита тѣй, както ви казахъ, да видя, какви резултати ще иматъ. Ще дѣвчатѣ житото добрѣ, и ако почувствувате нѣщо дисхармонично у васъ, ще спрете опита.

Този опитъ давамъ само на нѣколцина отъ васъ, а на останалитѣ ще дамъ другъ опитъ, пакъ съ жито. Всѣки отъ васъ ще вземе по $\frac{1}{2}$ клгр. жито, ще го изчисти добрѣ и прѣзъ цѣлата седмица ще го прѣкарва единъ пжтъ прѣзъ деня, отъ едната въ другата си ржка, до петъ минути, като го разглежда внимателно. Като се свърши седмицата, ще сварите това жито и ще го изядете. Може да го сварите на единъ пжтъ, а може и на два или на три пжти, но ще го ядете бавно, като че се разговаряте съ него. Послѣ ще ми разкажете, какви резултати сте добили отъ този опитъ.

Азъ нѣма да ви кажа, какви могатъ да бждатъ резултатитѣ отъ опита, но вие сами ще опитате и ще ми кажете. За да имате резултатъ, ще направите опита точно тѣй, както ви казахъ. Които взематъ първия опитъ, ще дѣвчатъ житото дълго врѣме. Тия, които иматъ слаби жби, ще го сварятъ малко, безъ соль, безъ захаръ, и така ще го дѣвчатъ. Онѣзи отъ васъ, които гледатъ на този опитъ като на играчка, да се не заематъ съ него. Ще гледате на опита сериозно и ще правите своитѣ научни наблюдения. И при двата опита, нѣма да ядете нищо друго, докато не изядете всич-

кото жито. Азъ ви давамъ тия опити съ житото, защото въ него се криятъ най-мощнитѣ, най-благороднитѣ сили за живота. Отъ това упражнение вие все-таки ще научите едно малко добро, или ще придобиете една малка мисълъ. Като разглеждате житото и се занимавате съ него, вие все ще възприемете нѣщо отъ него въ ума и въ сърцето си, тъй както се опушва всѣки човѣкъ, който попада между пушачи.

Жалко е, когато земледѣлцитѣ не използватъ добритѣ страни на своята работа. Тѣ натрупватъ житото въ хамбаритѣ си и не го поглеждатъ, освѣнъ когато дойде врѣме за проданъ. Тогава влизатъ въ хамбара си, нагребватъ нѣколко крини отъ него и послѣ съ една дъска го изравняватъ отгорѣ, отново затварятъ хамбара и си излизатъ. Дяволътъ имъ казва: „Не бутайте житото съ ржка!“ Земледѣлцитѣ хващатъ житото съ ржка, само когато ще се мѣли. Не е позволено на земледѣлцитѣ да изравняватъ житото въ хамбаритѣ си съ дъска. Всѣки земледѣлецъ трѣбва да пълни кринитѣ съ ржцѣ и да не ги изравнява отгорѣ, но да имъ дава пирамидообразна форма. Постѣпва ли земледѣлецътъ така, той ще има десетъ пѣти по-голъмо благословение, отколкото въ случаитѣ, когато изравнява отгорѣ крината съ дъска. Махне ли се върха отъ крината, образува се едно течение, което дѣйствува врѣдно върху човѣка. Споредъ окултнитѣ закони, когато се продава жито съ крина, тя трѣбва да се пълни съ върхъ. Зато-

ва, добръ е земледѣлецътъ да пипа съ ржцѣ житото, да му се радва, за да може да се облагороди. Днесъ земледѣлцитѣ не пипатъ житото съ ржцѣ, защото знаятъ, че то ще имъ проповѣдва, да не го продаватъ, да не го мѣрятъ и т. н.

И тъй, вие ще направите тѣзи два опита съ житото, за да видите, какви сж резултатитѣ отъ него.

„Любовьта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода“

15 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 25/1. 1925 год.

16 ЛЕКЦИЯ.

Чуднитѣ прѣдположения.

„Любовьта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Тритѣ стълба на знанието“.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Най-важната буква въ азбуката“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема № 15: „Кое е първото растение, което се появило на земята?“ Разгледайте цѣлото растително царство и кажете, кое растение, споредъ васъ, се появило първо на земята.

Сега вече вие минавате прѣзъ една нова фаза, намирате се на границата на физическото и духовното. Вие ще си служите съ духовнитѣ и реалнитѣ числа, както въ математиката. Духовнитѣ числа сж въображаемитѣ числа въ математиката. Всички нѣща, които сж несъизмѣрими съ мѣркитѣ на земята, наричаме духовни.

Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: възможно ли

е човѣкъ да живѣе извънъ врѣмето и пространството? То е все едно да питаме, може ли рибата да живѣе извънъ водата? На този въпросъ може да се отговори по два начина: тя не може да живѣе извънъ водата, но ако измѣни своята форма, ще може да живѣе извънъ водата.

Какъ опрѣдѣлятъ ученитѣ хора врѣмето? (— Кантъ опрѣдѣля врѣмето, като категория и казва, че то е вложено само въ нашето съзнание, като необходимостъ за мисълта. Отвънъ врѣмето не съществува). Ако, споредъ закона на вѣроятноститѣ, допуснемъ, че дѣлението е безкрайно, тогава, какво пространство ще заеме онази най-малка точица, получена отъ дѣлението на частица, която заема най-малко пространство? Между музикалнитѣ тонове има извѣстни интервали, и всѣки тонъ има опрѣдѣлено врѣме на траене. Въ една секунда отъ врѣмето вие може да изпѣете два тона. Тия тонове съществуватъ ли въ врѣмето? — Съществуватъ. Значи, много нѣща съществуватъ, безъ да заематъ пространство. Съществуването на нѣщата не се свързва всѣкога съ пространството. Въ този смисълъ, има същества, които сж въ пространството и извънъ пространството. Има други същества, които сж и въ врѣмето, и извънъ врѣмето. Такова същество, на примѣръ, е човѣкътъ. Той е въ врѣмето, и извънъ врѣмето, и въ пространството, и извънъ пространството.

Какво разбирате подъ думата „пространство“?

Пространството подразбира, че нѣщо се простира, проточва. Пространството не може да бжде нѣщо абстрактно, все се обосновава на нѣщо. Ако подъ това понятие се разбира нѣкаква идея, пространството може ли да сѣществува? Нѣкои казватъ, че пространството не сѣществува. Обаче, ние не можемъ да говоримъ за нѣща, които не сѣществуватъ. Въ това нѣма никаква логика. Казватъ, че врѣмето не сѣществува като нѣщо реално вѣнъ отъ човѣка, но сѣществува само вжтрѣ въ човѣка. Питамъ: какъ може да сѣществува само въ човѣка, ако го нѣма и отвѣнъ? Знаете ли, на какво мязатъ тия ваши разсѣждения? То е все едно да кажете, че водата извира само отъ земята, а горѣ въ пространството я нѣма. Въ сѣщностъ не е така. Водата сѣществува и горѣ въ пространството, само че въ друго състояние, въ сравнение съ тази въ земята. Ако се качите високо въ пространството, на около 100-200 километри, нѣма да намѣрите вода, но нейнитѣ съставни части — водородъ и кислородъ. Ако се качите на още по-голѣма височина, ще намѣрите кислорода и водорода сгѣстени, въ течно състояние. Това сѣ прѣдположения само. Ако пъкъ се качите на височина 5,000 километра надъ земята, тамъ ще попаднете въ една зона, дѣто водородътъ и кислородътъ сѣ въ сгѣстено състояние, като водата на океана, но съ низка температура. Кой какъ мине прѣзъ това мѣсто, замръзва, не може да върви по-нататкъ, освѣнъ ако е много тънъкъ, та да може да

се промъкне прѣзъ шуплитѣ на тази течность. Какво ще кажете за това? — И туй е прѣдположение. Ако отивате още по-нагорѣ, ще намѣрите по-голѣми чудесии. Тамъ вече водородътъ и кислородътъ не сж елементи, но сж разложени на други съставни части. Съврѣмнената химия допуска, че това сж йони и електрони, но и тѣ още не сж крайнитѣ, недѣлими частици, които се получаватъ отъ елементитѣ.

Съврѣмнената окултна наука приема, че сжществуватъ четири категории етеръ въ пространството. Етерътъ се счита като най-рѣдка въздухообразна материя. Той се отличава съ голѣма лекостъ и ефирность. Слѣдъ като прѣминете четири-тѣ категории етеръ, надъ тѣхъ се намира другъ свѣтъ, съ съвсѣмъ друго естество. Той се нарича духовенъ свѣтъ. Въ този свѣтъ нѣщата се прѣживватъ тѣй бързо, че впечатленията, изживѣванията отъ милиони години могатъ да съ събератъ въ една година. Това, което е прѣживѣно прѣзъ милиони години животъ на земята, може да се прѣживѣе само въ една година. Слѣдователно, цѣлиятъ земенъ животъ и цѣлата еволюция на едно сжщество, на единъ човѣкъ въ духовния свѣтъ ще прѣмине като мигновение. Тогава какъ ще опрѣдѣлите този свѣтъ? — Той е свѣтъ извънъ врѣмето и пространството. Въ духовния свѣтъ има другъ мащабъ, съ който се мѣрятъ нѣщата.

Това сж въпроси за разсжждение само, които, ако се изнесатъ на нѣкой човѣкъ съ по-слабъ умъ,

не ще може да ги асимилира. Вашиятъ умъ, обаче, не трѣбва да се разбърква, но да мисли повече. Всички тия нѣща, които ви говоря, вие може да считате като приказки отъ 1001 нощъ. Ако се събератъ въ едно всички епохи, прѣзъ които е минала земята досега, едва ли ще може да се направи една земя като нашата, но затова въ нея ще има събрана толкова много енергия, отъ която за въ бъдеще биха могли да се образуватъ безброй свѣтове. Засега човѣшката мисль, човѣшкото развитие е свързано съ врѣмето и пространството. Тѣй, както човѣшкиятъ организъмъ е създаденъ, днесъ човѣкъ не може да се развива извънъ врѣмето и пространството. Извънъ тия условия той не би могълъ да се ориентира. Дѣйствително, ако вие сте ясновидецъ и прѣминете въ духовния свѣтъ, вие ще се намѣрите въ най-голѣмо противорѣчие съ себе си, защото опорнитѣ точки на този свѣтъ значително се различаватъ отъ тия на физическия. Като се върнете на земята, вие ще помните само, че сте били нѣкъдѣ, но дѣ сте били, нѣма да знаете. Да сте били на земята — не; да сте били на мѣсечината — не; да сте били на слънцето — не. Били сте нѣкъдѣ, но дѣ? Този свѣтъ, въ който сте попаднали, е много реаленъ, не може да го отречете, но не знаете, де стѣ били. Той е толкова различенъ отъ физическия свѣтъ, че това голѣмо различие ще произведе противорѣчие въ вашия умъ.

Ето защо, първо човѣкъ трѣбва много добръ

да се запознае съ физическия свѣтъ, та всѣко ново явление, което влѣзе въ съзнанието му, да не го смущава. Всѣко ново явление трѣбва да се разгледа, къмъ коя категория да се отнесе. Не трѣбва да ви смущаватъ нито положителнитѣ, нито отрицателнитѣ мисли въ живота. Тѣ не трѣбва да хвърлятъ никаква сѣнка въ ума ви. Запримѣрь, ако четете нѣкое философско съчинение, което е силно логически и добръ аргументирано, доказва, че цѣлиятъ свѣтъ и всичко около него е плодъ само на човѣшкото въображение и че извънъ човѣка нищо не съществува, вие ще се смутите. Питамъ: този философъ какъ е придобилъ всички тия данни? Той привежда редъ автори: този казалъ така, онзи казалъ така. Но ако попитате тия автори, отдѣ знаятъ това нѣщо, ще видите, че нито единъ не е сигуренъ въ това, което доказва. То е нѣкаква отвлѣчена теория. Всички крайни заключения въ свѣта се дължатъ на извѣстенъ родъ разочарования. Всѣки човѣкъ, който прѣтърпява нѣкакво голѣмо разочарование, пише за нѣщата въ отрицателенъ смисълъ, казва, че въ свѣта не съществува никаква закономерность. Всѣки човѣкъ, на когото животътъ върви гладко и щастливо, той пише въ другъ духъ. Слѣдователно, закономерността въ свѣта и отсъствието на тази закономерность много пжти се дължи на опитността, прѣзъ която хората сж прѣминали. Нѣкой пжтъ тѣзи твърдения сж вѣрни, а нѣкога не сж вѣрни.

Въ физиката има единъ законъ, споредъ кой-

то, когато се срещнатъ двѣ вълни съ еднакви дължини, но въ противоположни посоки, тѣ се взаимно унищожаватъ. Защо се унищожаватъ? Какво става съ тѣзи енергии? Понѣкога енергиитѣ се трансформиратъ. Питамъ: кое може да спре трансформирането на енергиитѣ отъ едно състояние въ друго? Имайте прѣдъ видъ слѣдния законъ: трансформирането на енергиитѣ подразбира разумностъ. Смѣна на енергиитѣ, трансформиране на енергиитѣ, сгъстяване и разширение на енергиитѣ, това сѣ форми на единъ разуменъ животъ извънъ човѣшкия. Дръжте тази мисль въ ума си като абсолютенъ законъ. Вие може да мислите, каквото искате, но знайте, че всички промѣни, които ставатъ въ природата, се дължатъ на единъ разуменъ животъ. И когато животътъ въ една областъ замира, въ сжщностъ той не замира, но се трансформира отъ едно състояние въ друго. И туй, което хората наричатъ смъртъ въ едно отношение, въ друго отношение произвежда животъ. Смъртъта е процесъ, който приготвяла почва за новия животъ. Вие трѣбва да схванете този процесъ въ съзнанието си.

Човѣкъ има двояко съзнание: физическо и духовно. При физическото или обикновеното съзнание човѣкъ има обикновени разбирания за живота. Той има единъ вжтрѣшенъ страхъ, плаши се отъ смъртъта и затова мисли, че трѣбва само да яде и да пие, да заема извѣстно обществено положение и т. н. Ако нѣма тия нѣща, той мисли, че не може да живѣе. Понѣкога и вие разсжждавате така. Нѣкой

отъ васъ сж на 20 години, други — на 21, на 22 и повече. Питамъ ви: дѣ бѣхте вие прѣди 30 години? Дѣ бѣше цѣлото човѣчество прѣди 40 милиона години? Нѣкои учени твърдятъ, че човѣчеството е сжществувало само отъ прѣди 18 милиона години. Най-послѣ азъ питамъ: дѣ бѣха всиѣки растения, цѣлото растително царство прѣди 50 милиона години? Всички растения, както и животнитѣ, все дойдоха отнѣкъждѣ. Въ окултната наука сжществува едно твърдение, че въ свѣта има течения, които идватъ отъ разни слънчеви системи. Когато трѣбва да се насели нѣкоя отъ тия системи, които постепенно се оформяватъ въ извѣстни форми на животъ и започватъ своето развитие, всичко това става подъ влиянието на извѣстенъ родъ закони, съ които е свързанъ цѣлия козмосъ. И вие сте свързани съ тия закони. Нѣкои окултисти, които разбиратъ добръ законитѣ, знаятъ, колко години слѣдъ завършване своето развитие на земята, човѣкъ е свободенъ отъ тия връзки. Тѣ знаятъ още, дѣ ще бждете слѣдъ това — дали ще останете нѣкъждѣ изъ слънчевата система, или ще излѣзете вънъ отъ нея.

Тия нѣща ви се виждатъ чудни, но това, което е чудно за едного, не е чудно за другого. Запримѣръ, вземете системата Сириусъ. Въ духовно отношение тя седи по-високо, отколкото слънчевата система. Отъ чисто физическо гледище, ако речете да отидете на Сириусъ, изискватъ се много години, трѣбва да направите едно дълго пътеше-

ствие, но за една душа, която е завършила своето развитие въ слънчевата система, се изисква малко време. Тя пжтува съ голѣма бързина. Не е важно да разрѣшите въпроса, за колко време ще отидете до Сириусъ, но да знаете, че въ свѣта сжществуватъ разумни закони. Мислите ли така, противорѣчията, мжнотиитѣ въ живота ви нѣма да ви спъватъ, нѣма да изгубвате смисъла на живота. Ето защо, вие всѣкога трѣбва да бждете въ съгласие съ тия разумни закони. Дръжте постоянно въ ума си мисълта, че всичко въ свѣта е разумно. Отивашъ нѣкъждѣ, спънешъ се, паднешъ, ударишъ главата си, кажи: разумно е това падане. Има редъ учени хора, които при падане сж разрѣшили много важни въпроси.

Азъ мога да ви приведа редица такива случаи, дѣто учени хора сж разрѣшавали много трудни въпроси при падане. Какво става тогава? — Като падне човѣкъ, става известно сътресение, и нѣкаква мисъл блѣсва въ ума му. Ще знаете: паднете ли, разрѣшавайте въпроса философски. Ако падне уменъ човѣкъ, той все ще разрѣши нѣкой важенъ въпросъ, но ако падне нѣкой простъ човѣкъ, той ще каже: сега ли трѣбваше да падна? Той не разбира, защо е падналъ. Всѣко падане е на мѣстото си. Ако на духовния човѣкъ се случи нещастие, той изведнѣжъ ще се домогне до нѣкоя духовна истина, ще забрави своето нещастие и ще благодари на Бога. Ако на глупавия се случи нѣкакво нещастие, той ще каже: все на ментъ

ли се случватъ такива работи? Той ще роптае противъ сѣдба, противъ условия на живота и т. н. Това зависи отъ културата на човѣка. Обаче, ако вие мислите, че сѣдбата е по-снизходителна спрѣмо едни хора, а по-жестока спрѣмо други, вие не разбирате нищо. Има законъ, който обяснява тия нѣща. Той казва: който знае да плува, не се дави; който не знае да плува, той се дави. Питамъ: какво търси въ водата този, който не знае да плува? Той нека си седи на края. То значи: онзи човѣкъ, който има слабъ умъ, да не влиза въ свѣта на наукитѣ, да не се занимава съ философски въпроси. Който е плувецъ, нека влѣзе въ бурното море, да го опита и да се върне назадъ. Той не може да прѣплува цѣлия океанъ, но поне може да плува. Най-послѣ той може да стане на риба, да прѣплува цѣлия океанъ. Той може, още да стане и на птица, да прѣхвъркне надъ океана отъ едно мѣсто на друго. Днесъ хората съ своитѣ аероплани могатъ да летятъ надъ цѣлия океанъ.

Всичко въ свѣта зависи отъ колективната човѣшка мисль, насочена въ дадена посока. Въ това отношение мисльта на всинца ви трѣбва да бѣде хармонична, да не си противодѣйствувате. Не мислете, че нѣкой може да ви засѣнчи. Пазете се отъ тази мисль! Да допуснемъ, че вие сте едно растение, което расте и пораста, става голѣмо. Питамъ: малкитѣ трѣвички около него могатъ ли да го засѣнчатъ? У васъ веднага се явява мисльта: тѣзи малки трѣвички нищо не даватъ. Какво

струватъ тѣ? Казвамъ: не имъ противодѣйствувай-те! Тия трѣвички, макаръ и малки, иматъ свое прѣд-назначеніе. Тѣ служатъ за храна на овцитѣ, на добитѣка. Безъ тѣхъ животнитѣ не могатъ да жи-вѣятъ. Въ този случай голѣмото дърво не може да помогне на овцитѣ. Слѣдователно, всички ра-стения не сж опрѣдѣлени да станатъ голѣми дър-вета.

Най-послѣ, не мислете, че при голѣмата уче-ность, човѣкъ може да придобие нѣщо. Голѣмата ученость прѣдставлява голѣмо, прѣдпотопно дърво, високо 100-200 м, и широко 50 м. въ диаметръ. Питамъ: какво може да стане отъ това дърво?—Вжглища. Освѣнъ това, хората постоянно изсичатъ голѣмитѣ дървета и си правятъ отъ тѣхъ кѣщи. По аналогия на това, какво могатъ да направятъ ученитѣ хора? Ако ти си виденъ лѣкаръ, лѣку-вашъ всички болести, можешъ ли най-послѣ да освободишъ нѣкого отъ смъртъта? Значи, смъртъ-та е по-силна отъ тебе. Ако ти си виденъ педа-гогъ, учишъ хората, давашъ имъ методи за въз-питание, при тази твоя педагогия и ти ще свър-шишъ като всичкитѣ хора. Ти си виденъ богословъ, учишъ хората за Бога, проповѣдвашъ имъ това-онова, но най-послѣ, всичкото ти учение рухва. Защо? — Знанието, което сега имате, не почива на здрава основа. Като казвамъ това, не разбирамъ, че трѣбва да се опълчимъ противъ науката, но каз-вамъ, че на сегашното знание липсва нѣщо. И въ съврѣменната медицина има елементи, които и

липсват. Единъ день тѣзи празници ще се запълнятъ. Като влѣземъ въ новия животъ, въ висшата култура, ще имаме лѣкари, които ще си служатъ съ елексира на живота. Тогава хората ще носятъ вѣчния животъ въ шишенца. Напримѣръ, нѣкой човѣкъ е на умирање, но иска да живѣе още. Какво ще направи? — Ще отвори едно отъ шишенцата, ще вземе нѣколко капки отъ „елексира на живота“, ще си направи една инжекция и ще живѣе, колкото иска. Ако пъкъ искашъ доброволно да напуснешъ този свѣтъ, да си заминешъ, отъ тебе ще зависи. Тогава богословътъ, като дойде при тебе, нѣма да ти проповѣдва, както сега, съ думи, но ще ти направи една инжекция въ главата и ще придобиешъ богословието. Педагогътъ нѣма да те учи, какъ да възпитаващъ, но ще ти направи една инжекция въ сърцето, и ще придобиешъ педагогията. По този начинъ врѣмето ще се съкрати. И азъ тази вечеръ нѣма да се занимавамъ съ васъ, да ви доказвамъ това — онова, но ще ви кажа: елате тука! — и ще направя нѣкому инжекция на главата, нѣкому на сърцето, и всички ще излѣзете прѣобразени. Като направя тия инжекции, животътъ ще започне отново, ще се движимъ въ една съвсѣмъ нова областъ. Ако туй, което учимъ сега, нѣма връзка съ бждещето, защо ще губимъ врѣме? Не, туй, което учимъ сега, е основа на бждещата наука, която иде. Затуй, трѣбва да поставите здрава основа на идеитъ и чувствата си. Казвате: защо трѣбва да вѣрваме? —

Вървата е стълбъ. Защо трѣбва да любимъ? — Любовта е основа на живота. Защо трѣбва да се надѣваме? — Надеждата е Божествена форма.

И тъй, поставете единъ стълбъ, една основа и една форма въ живота си. Тия нѣща сж необходими, както за сегашното ви развитие, така и за бждещето. Не е важно, дали ще вървате, или не, но трѣбва да имате тия три основни елемента. Питамъ: можете ли да прѣодолете несгоди-тѣ въ живота си безъ любовь? — Не можете. Любовь се изисква! Любовьта е капиталътъ въ живота. Напримѣръ, вие искате да слѣдвате университетъ. Можете ли да го свършите безъ капиталъ, безъ сръдства? — Не. Благодарение на сръдствата, вие си доставяте храна отъ гостилницата, хлѣбъ отъ фурната, дрехи отъ магазинитѣ и т. н. Това е фактъ. Ти свърши университета благодарение на фурнаджията. Вие казвате: азъ свършихъ университета. И по-нататкъ не се замисляте, какъ свършихте упниверситета и кому трѣбва да благодарите. Затова, минешъ ли покрай нѣкой фурнаджия, спри се и кажи: много ти благодаря, безъ тебе не бихъ могълъ да свърша университета. Като минешъ покрай нѣкоя нива, спри се прѣдъ житото и кажи: много ти благодаря! Ако ти не бѣше израсло и не бѣше вързало плодъ, азъ не бихъ свършилъ университетъ. Ако ти не бѣше израсло, азъ и въ Бога не бихъ вървалъ. Благодарение на тебе, азъ вървамъ въ Бога. Тѣй седи великата Истина. Малкитѣ нѣща ни учатъ на великитѣ проявления на живота.

Вие казвате: азъ съмъ независимъ. — Не прѣди всичко, ти си зависимъ отъ фурнаджията. Другъ казва: азъ искамъ да бжда самостоятеленъ. Самостоятеленъ ли? Човѣкъ иска да бжде самостоятеленъ, за да не го владѣятъ хората. Но трѣбва да знаете: човѣкъ не може да не владѣе; човѣкъ не може да не заповѣдва. Тогава кой заповѣдва? — Хлѣбътъ заповѣдва. Ти имашъ за господарь нѣкой човѣкъ, който ти заповѣдва. Той ти заповѣдва благодарение на хлѣба. Ако той не държеше хлѣба въ рѣцѣтъ си, щѣше ли да ти заповѣдва? И ако ти нѣмаше нужда отъ хлѣбъ, щѣше ли да го слушаешъ? Туй и свѣтскитѣ хора знаятъ.

Сега азъ искамъ да ви наведе на мисълта, да обръщате внимание на малкитѣ нѣща въ живота си. Ние прѣнебрегваме малкитѣ нѣща — житото, рѣжътъ, въздуха, слънцето — абстрахирваме се отъ тѣхъ, но това не е философия, това е криво разбиране на живота. Не трѣбва да мислите така, но като минавате покрай тия малки нѣща, спрѣте се и кажете: азъ благодаря на всички малки нѣща; тѣ съставляватъ основата на моя животъ. Имашъ ли уважение, благоговение и почитъ къмъ житото, къмъ царевицата и къмъ всички плодове, ти ще можешъ да почиташъ и всичко около себе си. Такъвъ трѣбва да бжде новиятъ мораль. Не поставите ли този мораль за основа въ живота си, отъ васъ нищо нѣма да стане. Ще бждете такива, каквито сте и сега. Вие ще се раждате и умирате,

а тия малки братчета ще ви разлагатъ, ще изсмукватъ соковетъ ви и ще ви учатъ на самопожертвование. Вие ще минавате отъ единъ житенъ класъ на другъ и сами ще учите този законъ, докато най-послѣ се освободите отъ тази стара философия. Докато узрѣе вашата глава, вие ще минавате послѣдователно отъ живота на растенията въ тоя на животнитѣ, докато най-послѣ минете въ живота на човѣка. Тогава ще провѣрите теорията за прѣселението на душитѣ и ще видите, че тази теория е вѣрна. Само така ще разберете, че животътъ на житното зърно е тъй свещенъ, както и вашиятъ. Всѣки човѣкъ, който не почита житното зърно, не може да почита душата. Житното зърно е излѣзло отъ Бога тъй, както ти си излѣзълъ отъ Него.

Азъ ви давамъ тази мисль не за обезсърдчене, но да вложите новия моралъ въ себе си, да бъдете твърди и рѣшителни, да прѣвъзможете всички мѣжноти, които срѣщате въ живота си тъй, както морските вълни се разбиватъ въ здраво построения корабъ. Корабътъ ви трѣбва да пхтува безъ никакъвъ страхъ въ бурния океанъ, а вълнитѣ ще се разбиватъ въ едната и въ другата му страна. Ще има малкъ тласкъ, ще има сътресения, но корабътъ ви трѣбва да устои. Не е ли здравъ корабътъ ви, по-добрѣ не минавайте прѣзъ океана.

Първото нѣщо: отъ всинца ви се изисква да внесете въ себе си, въ душата си единъ мекъ еле-

ментъ. Прѣди всичко трѣбва да започнете отъ житото, да си съставите ясна прѣдстава за него. Започнете съ морала на житото. Ще ви дамъ слѣдната задача: ще вземете десетъ хубави житни зърна и ще ги разглеждате внимателно, подробно, съ увеличително стъкло день, два, три, докато у васъ се роди извѣстна идея за житото, отъ която да извадите поне едно малко морално заключение. Слѣдъ това накратко ще опишете вашитѣ наблюдения и резултатитѣ, до които сте дошли.

Ще ви дамъ единъ примѣръ, да видите, какъвъ е резултатътъ отъ житното зърно. Прѣдставете си, че вие страдате отъ огнища, имате силно възпаление, висока температура и повиквате единъ лѣкаръ, втори, трети, дано ви помогнатъ. Тѣ ви правятъ инъекции, даватъ ви лѣкарства, но положението се усложнява. Всички лѣкари вдигатъ ржцѣ, не знаятъ, какво да правятъ, и най-послѣ казватъ: такава е волята Божия! Въ това врѣме единъ господинъ идва при васъ, прѣдлага ви едно житно зърно и ви казва: сдѣвчи това зрънце добръ! То е нѣщо подобно на екстрактъ отъ прана. Вие сдѣвквате добръ житното зрънце, и температурата спада, болестъта изчезва, и вие се чувствувате напълно здрави. Питамъ: какво ще бжде сега вашето отношение спрѣмо това малко зрънце? Нѣма ли да го оцѣнявате? То не седи ли по-високо отъ всички лѣкари, които бѣха наоколо ви? Въ дадения случай, кой извърши по-висока служба, житното зрънце ли, или лѣкаритѣ? — Житното

зрънце. Следователно, житното зрънце свърши най-важната работа. Не е само житното зрънце, което може да извършва такава работа. Въ природата има растения, много сѣмена, които могат да се употребяват за лѣкуване. За въ бъдеще новата медицина ще си служи съ тѣхъ. Само че тия лѣкари, които ще си служатъ съ новата медицина, сами ще трѣбва да събиратъ всички тия сѣмена и растения, и то въ опрѣдѣлени часове, дни и мѣсеци прѣзъ годината. По този начинъ, тия лѣкарства ще произвеждатъ голѣмъ прѣвратъ въ човѣшкия организъмъ. Житното зрънце съдържа въ себе си потенциална енергия, която, като влѣзе въ организма на човѣка, се прѣвръща въ кинетическа.

Та казвамъ: дребнитѣ нѣща, които сега ви се виждатъ нищожни, съдържатъ голѣма сила въ себе си. Въ житното зърно се съдържа скрита енергия, която иде за ваша услуга; затова, ако искате да се развивате, да вървите напредъ, трѣбва да я използвате разумно. Сегашниятъ ви животъ се дължи, именно, на тия малки житни зрънна. Човѣкътъ трѣбва да започне живота си отъ тѣхъ. Житото се е явило на земята прѣди човѣка. Досега житото е прѣминало прѣзъ три фази. Сегашната му фаза е третата. За въ бъдеще то ще прѣмине още една фаза на подобрение, отъ което ще се подобри и човѣшкиятъ организъмъ.

И тъй, като основа на новия моралъ ще турите закона за най-малкитѣ нѣща. Напримѣръ, у

васъ се зароди едно малко желание, или една малка мисълъ, дребни като житното зърно. Какво трѣбва да правите? — Ще ги отхранвате, ще ги пазите свещено въ себе си. Отъ тѣхъ ще се родятъ велики работи. Великитѣ мисли и желания сж сборъ отъ множество малки мисли и желания. Дребнитѣ желания азъ считамъ за най-нужни и не-обходими, а голѣмитѣ, великитѣ желания служатъ като потикъ, тѣ ви каратъ да бждете интензивни. Тѣ сж като нѣкой силенъ, голѣмъ порой, който завлича всичко. Когато у човѣка се появи нѣкое дребно желание, или нѣкоя малка мисълъ, това сж нѣжни Божествени проблѣсъци въ съзнанието ви. Ако у васъ се пороуди желание да направите нѣкое дребно, микроскопическо добро, направете го, не го отхвърляйте. Напримѣръ, вие имате едно малко тевтерче, въ което сте писали хубави мисли, или една малка, цѣнна за васъ, книжка, които обичате. Погледнете ги, отворите ги, но виждате, че по тѣхъ има малко прахъ. Казвате си: нека си свърша работата, че тогава ще ги изчистя. Не, прѣкъсни работата си, но ги изчисти. Не ги ли изчистишъ веднага, ще изпаднешъ въ грѣшка. Вашата слугиня нѣма да изчисти книжката ви тъй добръ, както вие сами. Изчистишъ ли книжката си, която азъ наричамъ „малкото свещено желание“, ти ще придобиешъ една малка свѣтлинка въ съзнанието си. Тази книжка е цѣнна само за тебе — само ти можешъ да я изчистишъ най-хубаво.

И тъй, дойде ли у васъ нѣкое малко жела-

ние, или нѣкоя малка мисълъ, не ги отблъсквайте, но ги реализирайте. Ако не изпълните най-малко то си желание, може да развалите цѣлата работа. Напримѣръ, разкопавашъ лозето си, но около единъ отъ чуканитѣ оставашъ мѣстото неразкопано. Ти забѣлѣзвашъ това нѣщо, но си казвашъ: кой ще се връща сега, да разкопава този чуканъ? Не се ли върнешъ да го разкопаешъ, за въ бждеще той ще развали всичката ти работа. Тази твоя небръжностъ, въ първо врѣме незначителна, въ послѣдствие ще докара лоши резултати. Послѣ ти ще съзнаешъ погрѣшката си и много ще съжалявашъ. Затова, забѣлѣжете ли, че сте пропуснали една работа, колкото малка да е тя, върнете се да я поправите! Нека това бжде за васъ едно важно правило въ живота ви.

правило

„Любовта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.“

16 лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя на 1. II. 1925 г.

17 ЛЕКЦИЯ.

Новото възпитание и самовъзпитание.

„Любовта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Прочете се резюме отъ темата: „Коя е най-важната буква въ азбуката?“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Разлика между въображение и фантазия.“

Ще ви задамъ въпроса: споредъ васъ, кой е най-приятниятъ часъ прѣзъ деня? (— Часътъ на почивка слѣдъ усилена работа. Когато разберемъ нѣщо). Кога се чувствувате най-разположени, сутринъ като ставате, или вечеръ като си лѣгате? (— Сутринъ. Вечеръ).

Наблюдавали ли сте, какъ спите нощно врѣме, по колко пжти се обръщате прѣзъ цѣлата нощъ, ту на едната, ту на другата страна? Дали има нѣкой отъ васъ да е броилъ това нѣщо?

Сега, за една седмица ще ви задамъ слѣдното упражнение: като си легнете вечерно врѣме,

ще вземете при себе си листче и единъ моливъ и колкото пжти прѣзъ нощъта се обърнете, ще отбѣлѣжите на листчето съ малки линейки. Ако се обърнете несъзнателно, нѣма да отбѣлѣзвате, затова не сте отговорни; но колкото пжти се обърнете и съзнавате това обръщане, веднага ще си отбѣлѣжите на листчето. Можете ли да направите това упражнение? (Можемъ). Ако се случи да сънувате прѣзъ нощъта нѣкакъвъ сънъ, отъ който се стреснете и се обърнете на другата страна, добрѣ е да си отбѣлѣжите въ кратки чърти съня и да видите, на коя страна сте се обърнали. Има сънища, които сж важни и добрѣ е въ такъвъ случай да се знае, на коя страна сте се обърнали и на коя сте били, като сте сънували.

При окултното възпитание и самовъзпитание трѣбва да обръщате внимание на начина, по който спите. Щомъ си легнете, ще кажете на тѣлото си: слушай, както си легнешъ, така ще останешъ до сутринъта — никакво мърдане надѣсно или налѣво! Ако тѣлото ви се подчини на тази заповѣдъ, значи, вие сте му господари, можете да го владате. Не се ли подчини, не сте господари. Добрѣ е да правите тѣзи опити, да видите, дали тѣлото ви се подчинява на вашитѣ внушения, или не се подава. Всички клѣтки въ организма на човѣка сж разумни, и ако можете да имъ говорите, а тѣ да ви слушатъ, вие ще можете да се възпитавате. Ако говорите на клѣткитѣ си и тѣ не ви слушатъ, вие не можете да се възпитавате. Основното възпитание на тѣло-

У то зависи отъ възпитанието на клѣткитѣ. Легнешъ ли на дѣсната страна, ще си кажешъ: тази вечеръ ще спя само на дѣсната страна, нѣма да се обръщамъ никакъ. Ако до сутринята не се обръщате, това показва, че мисълта ви била силна. Може да правите редъ опити, при които да заповѣдвате на клѣткитѣ си да ви слушатъ. Ако при всички тия опити тѣлото ви се подчинява, всичко у васъ ще върви въ хармония.

Както забѣлѣзвамъ, всичко у васъ става безразборно, вие не лѣгате на опрѣдѣлено врѣме. Човѣкъ трѣбва да си наложи дисциплина. Дойде ли 10 или 11 часа вечерята, каквато важна работа и да имате, ще си кажете: сега ще си легна, ще спя безъ да се обръщамъ, ще си почина добръ и утрѣ сутринята, точно въ 4 часа ще стана и ще започна отново работата си. Това значи дисциплина на тѣлото, възпитание на клѣткитѣ. А сега вие като си легнете, въртите се цѣла нощъ, не сте спокойни. Питамъ: какви идеи ще можете да възприемате въ такова състояние, щомъ не можете да заповѣдате на ржцѣтъ, на краката и на тѣлото си да не мърдатъ? Какви идеи и чувства ще възприемате, щомъ не можете да заповѣдвате на вашата артериална и венозна система, нито можете да урегулирувате извѣстни неправилни състояния у васъ?

Прѣдставете си, че имате нѣкакъвъ отокъ на крака си. Ако вие можете да заповѣдвате на тѣлото си, ще кажете на клѣткитѣ, които се нами-

ратъ около отеклата частъ на крака да изпратятъ по-чиста кръвъ и да изхвърлятъ нечистата по-скоро навънъ. Кажете ли си така, на сутринята ще почувствувате едно голъмо подобрене, едно разположение на духа.

Понеже вие влизате въ свѣта, трѣбва да владате органитѣ си, клѣткитѣ си, да имате самообладание, както моряцитѣ. Наблюдавайте нѣкой морякъ, какво спокойствие, какво самообладание има! Когато се качва на мачтата, той спокойно върши работата си, вързва, развързва вжжето, не се смущава, че наоколо му и подъ нозѣтѣ му всичко се люлѣе и вълнува. Този морякъ има присѣствие на духа. Ако е нѣкой неопитенъ, той не може да се качи ни мачтата.

Та казвамъ: вие, като окултни ученици, трѣбва де се самовъзпитавате, да издържате мжно-тиитѣ, които ви идватъ. Като се качите на една такава мачта, трѣбва да се самообладавате, да бждете тихи и спокойни. Ако не възпитавате своето тѣло, всѣко друго възпитание нѣма да ви ползува.

И тъй, истинското възпитание на човѣка трѣбва да започне отъ неговото самовъзпитание.

„Любовта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

17 лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя на 8. II. 1925 г.